

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kakor drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

- Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1-50
Posamično številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pupan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnštvo se nahajata v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadstr. Zadej. Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. ure do 12. ure popoldne. Vrednina se pošilja le uredništvu. Naravnih reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v obseg uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu. Neplačanih pism ne sprejemlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglaš in poslanice

se računajo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglasje je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseslotno 1 gld. 80 kr. — Oglašji v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici. >>>> Bog in narod! <<<<< „Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

V Gorici, dne 2. junija 1898.

Politiško nebo je zagrnjeno v temne, neprodorne oblake, katere stresa sem ter tja silovit grom; strele svigajo iz oblaka v oblak, in kadar nastane začasen mir, liče oblaki drug poleg drugega tesno ter ne krenejo nikamor, da bi se morda vsaj na jednom ali drugem kraju za hip posvetilo.

Politiški položaj v Avstriji današnji dan je tak, da ne veš, kaj bi o njem rekli. Neka občna nezadovoljnost se polasača bolj in bolj vseh narodov, zlasti zapostavljenih, ki so se pa popeli tekem časa do tega, da zahtevajo glasno ravnopravnost vseh narodov v državi. Jeden prvih temeljev k uvedbi resnične ravnopravnosti so jezikovne naredbe za Čehe. Le tem pa se protivijo Nemci z vso silo, kar je umevno. Nemci v prvi vrsti so nadgospodarji v državi in za to se upirajo jezikovnim naredbam, katere so občuten udarec v njihovo prevlado. Dobro vedo sicer, da so Čehi sedaj prvi kulturni narod v Avstriji, ali tu se gre za obstoječo prevlado, katero prete jezikovne naredbe pokopati jeditokrat za vselej. Čehi bi bili potem ravnopravni z Nemci, in to po nemških načelih ne sme biti. V tem smislu delujejo obstrukcionisti med nemskim narodom po časnikih in na shodih in res dobivajo vedno in vedno več pristašev tudi iz onih nemških življenj, ki so bili prvotno za to, da se ne oporeka jezikovnim naredbam. Nasproti nemškemu odporu pa stoje Čehi trdno kakor jeden mož ter izjavljajo, da ne odnehajo niti za las od svojih zahtev. — In med tema dvema narodoma napraviti mir, v to svrhu je bil poklican grof Thun na mesto ministerskega predsednika. Nekako zaupno so gledali vsi narodi v Avstriji na novega moža, katerega enerzija je svoj čas slovela, misleči, da jih reši iz zagate, da se morejo oddahniti, da nastanejo mirnejši časi ter da se spravi državni zbor do rednega poslovanja. Ali vsega tega ni bilo in, kakor se kaže, državni zbor tudi v tekočem mesecu sklene svoje delovanje tako, da se bo veliko govorilo in nič storilo. Pa kako tudi!

Slovanske poslanske skupine so za to, da bi državni zbor redno deloval, toda Nemci ne odnehajo ter zahtevajo ven in ven v dolgih govorih najprvo odpravo jezikovnih na-

redb. Tudi ne marajo za jezikovni odsek, v katerem bi se po odposlancih raznih strank ta reč uravnala tako, da bi se zadovoljili Čehi in Nemci, temveč ostajajo trdovaltno pri svojem zahtevanju. In tudi če se posreči res izvoliti jezikovni odsek, kaj bo potem. Nemci bi stavili gotovo tudi v odseku take zahteve kakor sedaj, da se namreč ne sme nič spremeniti na njihovi prevladi in Čehi bi se temu ne udali. Tak odsek bi bil torej brezvspešen. Sicer pa je kaj malo upanja, da pride do kakega odseka sploh — Obstrukcionistom se je v zadnjem času nabralo kaj mnogo gradiva, katero porabijo v to, da onemogočijo tudi za nadalje red v državnem zboru. Imenovanje Gleispacha predsednikom višjega sodišča v Gradcu, ki je zajedno z Badenijem podpisal jezikovne naredbe, razburja nemško prebivalstvo tako, da mora Gleispach uradovati v svojem gradu, kateri straži orožništvo. Razpust občinskega sveta v Gradcu, kateri je jasno kazal, da stoji na strani nacionalcev, ki hoté pregnati bosenski polk iz Gradca, degradovanje rezervnih častnikov, ki so se udeležili izgredov, in potem odmevi iz delegacij, v katerih so bili sprejeti proračuni in krediti, posebno naknadni kredit 30 milijonov, brez posebnih težav, vse to in še kaj drugega porabijo v svojo svrhu, da onemogočijo vsako redno delovanje.

Vlada je v delegacijah dosegla vse, kar je hotela, ali v državnem zboru ni tako. — Ministerski predsednik je z imenovanjem Gleispacha ter z razpustom občinskega sveta v Gradcu pokazal nekaj enerzije, da se ne boji baš nacionalcev in obstrukcionistov, ali z to pa bo moral čuti gotovo dolge interpelacije v tej zadevi in tačas v odgovorih na take interpelacije mora nadaljevati s svojo enerzijo proti nacionalcem in obstrukcionistom. Ali naj se zgodi tako ali tako, to je jasno, kakor beli dan, da sedanji državni zbor ob obstoječih razmerah ni sposoben za nikako redno delo in za to si bo morala vlada pomagati po svoje izvenparlamentarnim potom po § 14. v najnujnejših potrebah.

Res, prava zvezda rešiteljica na politiskem obzorju bi bil mož, ki bi razvezal sedanje zamotane razmere tako, da bi bil mir v Avstriji. Toda takega moža ni in zato ne vemo, kako se položaj ublaži.

Vsako pa mora razvideti, da stojimo pred novim časom, ki spremeni marsikaj v Avstriji. Slovanski narodi, toliko časa teplani in zaničevani, se dvigajo, nemski prevladi bidejo zadnje ure, in kadar uravna vlada razmere na severu, morala bo korenito spremeniti tudi položaj na jugu ter zadušiti irredentovstvo, katero evelte tu najbujnejše.

Avstrija mora pokazati — in to v kratkem — svoje slovansko lice, Slovonom mora dati pripadajoče jim pravice, zadušiti pa mora jedenkrat za vselej nemško osobnost in irredentovsko brezobzirnost — in potem zavladati mir po vseh pokrajinah. To seveda je lahko reči, a težko izvesti in zato baš sedanji položaj zahteva na svojem mestu moža, ki bi bil kos taki težki nalogi, a takega ni od nikoder.

Nemci strmogljavijo vsak poskus k rednemu poslovanju in za to se bližamo brzih korakov absolutizmu. In če pride, bo birokracija bujno cvetela, birokracija, katere bi zadala slovenskemu narodu nevlh krivic — ali tudi ta bi končno doživela svoj poraz. Onega novega slovanskega toka v državi ne more nikdo več potisniti nazaj, razširja se in na zadnje mora vendar prodreti ter priti do prave veljave, naj se zgodi že, kar hoče.

D O P I S I.

Iz Rupe, 1. junija. — Zaiostno vest Vam imam sporočiti. Danes se je vtopila Josipina Pavletič, učenka 1. razreda v soli v Mirnu. Padla je v reko Vipavo, ko je šla v šolo. Hud udarec za starše!

Čenj. čitateljem gotovo ni znano, da tukajšnji občini Rupa in Peč se potegujeta že dve leti za šolo-enorazrednico: trkata in prosita pri okrajnem in deželnem šolskem svetu, da bi se ustanovila taka šola, ali vse zaman, čeprav je jasno, da je potreba že po naravni legi spojitii ti dve občini tako, da bi imeli vsaj šolo-enorazrednico. Število otrok, ki so dolžni v šolo hoditi, znaša tu 84; obodve občini plačujeta šolskih doklad okoli 1000 goldinarjev. Šole pa le ni in okrajni šolski svet je že dva utoka zavrnil, češ, da ni zadosti daljave, toliko, kolikor zahteva zakon. Ali kljub temu so prositelji naprej trkali pri deželnem šolskem svetu, da

naj se ustanovi taka šola, četudi morda v daljavi manjka kakega metra, ali poti so jako slabe, in tudi nevarne, posebno ona županska pot, ki pelje med prepadi in nad reko V.pavo. Deželni šolski svet je to reč uvaževal ter naročil (tukajšnjemu okrajnemu šolskemu svetu, naj izvoli posebno komisijo, ki preišče poli in daljavo iz Peči in Rupe do šolskega poslojpa v Mirnu. Prositelji so videli komisijo ter mislili, da je stvar sedaj v redu, ali zalibog, čeprav se je zdelo, da je ta komisija naklonjena reči, je dobil pisatelj teh vrstic pred 14 dnevi odlok od c. kr. okr. šolskega sveta, da se prošnja zavrača, ker je komisija sprevidela, da so poli redne in varne. Tako natančno je torej ona komisija preiskala poli; za je nasprotno ravno resnica, kaže gornje naznanilo o ponesrečeni deklici. Starši, ki pošiljajo otroke v Miren v šolo iz Rupe in Peči, ne vedo nikdar, pridejo li srečno nazaj ali ne. Tako daljavo morajo hoditi po dvakrat na dan po zimi, v burji, v veliki vročini in za to so starši za otroke v vednih skrbeh. Tako masten šolski davek morajo plačevati — a lastne šole-enorazrednice jim pa le ne privolijo.

Iz Devina, 1. junija 1898. — Kakor se dobivajo oglednice skoraj v vsakem večjem kraju, dobivajo se tudi od lanskega leta v Devinu. A vendar od lanskega leta smo napredovali — po rakovo. Lansko leto je naročila poštna upraviteljica oglednice slovanske, italijanske in nemške, a letos pa samo italijanske in nemške, da si je prav lahko razprodala tudi slovanske in bi jih bila še več, ko bi jih bila imela. Najbrže se je ustrašila „zidovskega Piccola“, kateri se je pred kratkim, kakor stekel pes, zaganjal v slovenski Devin in slovanske oglednice, ali pa mogoče kakega migljeja od druge strani, saj v Primorju je vse mogoče. A naj bode vzrok, kjer hoče, upraviteljica slabo ravna, ako se sramuje slovanskih oglednic na slovenski zemlji, ker Devin je in ostane slovenski, kakor je Kraševce Slovenec in naj „Lega“ sezida še več poitaljančevalnih šol kakor eno. — Slovanske oglednice bono vendar imeli v Devinu, ker dobil se je mož, kateri jih je naročil in jih bode v kratkem prodajal.

— 44 —

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravske.

(Dalje).

ČETRTO KNJIGA.

V dvorani je bilo polno trušča; sedaj pa sedaj se je sredi hrupa in kletev razlegal ropot kostij, ki so služile za igro. Družba se je zabavala s priljubljeno igro rimske mladine.

„Vrli Flavij!“ zakliče jeden izmed igralcev, dvignivši kvisku vrečico s kostmi, pogled na ta plašč tukaj-le na koncu naslonjača. Prišel je ravnokar krojaču izpod rok ter ima zlato zaponu, kakor dlan veliko.

„Ha! videl sem že marsikaterega zal-sega“, odvrne Flavij, ne pretirjavši igre, „tvoj ni star, toda oprosti, nov tudi ne. A kaj hočeš z njim?“

„Nič! Hotel sem samo reči, da ga rad dam onemu, ki bi vedel vse, kar je bilo, je in kar bode.“

„Za boga Baha! Poznam take, ki sprejmejo tvoj poziv. Toda pustiva to, škoda časa za prazne marnje; rajše nadaljujva igro! Koliko staviš?“

„Jeden sesterc.“

Oba sta potegnila povoščene tablice ter si zapisala številke za spomin.

„Človek, ki bi vse vedel“, nadaljuje Flavij, stresajoč kosti v vrečici. „Na Jupitra! ta bi napihal kašo orakeljem! Toda kaj bi počel z njim?“

„Pred vsem drugim staviš bi mu jedno vprašanje in zvedeš, kar hočem vedeti, od-sekal bi mu glavo.“

„A to vprašanje?“

„Moral bi mi zapovedati uro... ne, mimotu, ob kateri Maksenej dospe v pristajo.“

„Ne zahtevaš mnogo.“

„Tebi se tako zdi. Ali si že stal kedaj z odkrito glavo na sirijskem solncu? Ognji Veste ne pečejo huje. Ako že imam umreti, naj umrjem vsaj v Rimu... Toda, na bogove! Ti si brzkone sporazumljen s Fortunou? Znovič sem zgubil!“

Torej staviš še enkrat?“

„Prav. Iločem dobiti nazaj svoj denar.“

Ta mladeniča, kakor tudi ostali njuni tovariši, sta pripadala k vojaskemu spremstvu konzula in čakajoča njegovega prihoda, sta preganjala dolgčas z igro in z razveseljevanjem.

Uprav v tem trenutku je stopila v dvorano nova četa ter krenila k mizi sredi dvorane.

Vračali so se očividno od obilne „libacije“ (*), kajti nekateri so le s težavo mogli držati se na nogah. Spredaj je šel mladenič z vencem na čelu v znamenje, da je goslil tovariše. Vino je puslilo na njem samo ta sled, da ga je napravilo še zašega; njegova usta in lice, pobarvano z razgreto pijačo, mu je bilo ru-deče, kakor dozorela črešnja iz vrta Eu-Gadi; oči so se mu od dobre volje kar bliščale. Šel je ponosno, držeč glavo po koncu, kakor bi bil sam cesar. Malo se zmeneč za to, če sunc koga na poli, je delal pot sebi in tovaršem.

Sicer pa so se mu tudi vsi unikali z nekakim spoštovanjem. „Messala! Messala!“ klicali so veselo.

Ti, ki so dalje proč sedeli ter ga niso mogli videti, so odgovarjali na ta klic, kakor na geslo.

Trupoma so obsipali novodošlega tovariša.

Messala je ponosno zrl na to znamenje udanosti.

„Voščim ti zdravja, Drus!“ reče, obrnivši se k najbližjemu igralcu. „Pozdravljam te in te prosim, posodi mi za trenutek svojo tablico.“

Pregledal je v naglici zapisane številke ter s preziranjem vrgel povoščeno tablico na tla.

* Razlivanje vina v čast bogovom.

„Denari“, nič drugega nego „denari“; novci mesarjev in porivačev samokolnic. Pozabil sem, da pri vas v Rimu je celo sam cesar pripravljen presedeti vso noč, samo če mu Fortuna vrže kak bešaški novic v krilo.“

Drus zaradi sramote do uses.

„Ljudje iznad Tiberije“, spregovori Messala k mladeničem, stoječim na okrog, „povejte mi: kdo je ljubljenc bogov? Rimljan, kaj ne? Kdo postavlja narodov? Rimljan! Kdo gospodar sveta? Rimljan!“

Vsi ponové za njim jednoglasno: „Rimljan! Rimljan!“

„A vendar“, nadaljuje, „je še nekdo, ki nadkrijuje celo Rimljana!“

Umolkne. Na to dvigne prezirljivo glavo, kakor bi hotel jih še bolj ponižati s tem očitanjem.

„Ali čujete?“ ponovi. „Je še nekdo na svetu, ki je še več vreden od najodličnejšega Rimljana.“

„To je brzkone Herkul!“ oglašje se nekdo izmed navzočih.

„Bahus!“ zakliče neki šaljivec.

„Jupiter, Jupiter!“ zagromé vsi ob enem.

„Ne“, odvrne Messala, „iščite med ljudmi.“

„Imenuj ga, imenuj!“

„Višji od Rimljana je on, ki je vrline zapada združil z vrlinami vzhoda, on, ki v

slavnost.) — Ob 2. pop. slavnostni obed na Zofinjskem otoku. — Ob 7. zvečer slavnostna predstava v „Narodnem divadlu“, opera „Libuše“. — Ob 9. zvečer velika razsvetljava bregov Veltave na Palackega nabrežju in nočna slavnost na Veltavi. — Ob 10. zvečer sestanek v „Mest'anske Besede“.

18. t. m. ob 8. zjutraj nastop k slavnostnemu sprevedu na Kralovskih Vinohradeh. — Ob 9. zjutraj spreved po najzivejših ulicah do Palackega nabrežja. — Ob 10 1/2 slavnostno podstavljenje temeljnega kamena k spomeniku Palackega. — Ob 2. pop. obed v prostorih mestne hiše „Staromestská radnice“. — Ob 3. pop. shod slovanskih časnikarjev. — Ob 8. zvečer slavnostna večerja.

20. t. m. ob 9 1/2 zjutraj svečani sprejem časnikarjev v mestni hiši. — Ob 1. pop. v tehniško razstavo, kjer bo tudi koncert, skupni obed itd.

21. ob 9. zjutr. sprehod po Pragi. Poseti se „Narodni Dům“ na Kralj. Vinogradih. — Ob 8. zveč. sestanek na Zofinju.

22. t. m. izlet v Kolin in Kutno Goro. Slovenci se je oglasilo 12, ki bodo zastopali „Slov. Narod“, „Soto“ in „Primorca“, „Slovenca“, „Domovino“, „Slov. Svet“, „Ljublj. Zvon“, „Mir“, „Slovenko“, „Slovenski List“ in „Popotnika“. Ti bodo več ali manj zastopali tudi druge liste. — Slovaki so priglaseni 4, Srbi 4, Poljaki 18, Malorusi 1, Hrvatov 5.

Se je morda čas, da se priglasé še drugi! Kdor more, naj se udeleži, a mora se oglašiti naprej, da dobi izkaznico in, kar je tudi važno! — potrebne železniške vozne listke za jako ugodno potovanje. Te prilike ne bi smel zamuditi noben slovenski uradnik, ki le more za nekaj dni za doma. Važnost tega shoda je nepreračunljiva.

Slovani v Avstriji smo mogočen sinitelj, — ako hočemo biti. To pa vendar hočemo! A da to tudi bomo, je v prvi vrsti naloga vsega slovanskega časaopisja v Avstriji. Taka organizacija je več vredna nego katerakoli druga, ker bi bila najmočnejša, to bi bila velesila v državi, katere ne bi podceerjavali najvišji krogi. Slovenski tovariši, — pojdimo torej v Prago, da se organizujemo v tako velesilo, ki bo v bodočnosti odločevala ob usodnih dneih, ki nas morda čakajo!

„Slavia“ o Slovenceh. — Olomuška „Slavia“ (sobotna priloga „Nových Selských Listů“) je kaj spretno in pazljivo urejevan časopis. Nič važnega in vsem slovanskem svetu ji ne uteče izpred očíj. In kakó čil, svež slovanski duh jo preveja! — V soboto je prinesla jako simpatički pisan članek o Slovenceh. Najpoprej označi ob kratkem položaj Slovencev v raznih pokrajinah, potem pa pravi: Slovenci so ostali vedno vneta Slovani. Zató zaslužijo, da jim stojimo v njihovih narodnostnih bojih tesno ob boku. Češki narod Slovencev nikdar ne zataji! — Naposled pa se svečano opominja Slovence, naj nikdar ne pozabijo, da izven Slovanstva nam ni rešitve. Le iz virov slovanske sile more zajemati Slovenec čvrstega duha, da premaga vse sovražnike in postane: „Na svoji zemji svoj gospod!“

Od bregov bistré „Soče“ in zelene Adrije pošiljamo vrli „Slaviji“ najsrčnejšo zahtevalo za prekrasne, vspehobudilne, tolažilne besede. O, „Slovan vsude bratry má!“ Slovenci smo majhen narodič, toda v bratski ljubezni slovanski smo — nepremagljivi velikan. Iščimo torej vselej prijateljev tam, kjer so — v mogočnem Slovanstvu!

Uprava dijaškega lista „Nova Doba“ naznanja, da izide 8., 9. in 10. številka čez mesec dnij ter prosi svoje naročnike, da plačajo svojo naročnino, ker dijaki nimajo na razpolaganje kapitala, a tiskarni treba plačati, in sedaj se veliko poštnino za Hrvasko, kjer so temu listu vzkrtili poštni debit, kakor smo poročali v 42. številki.

Bosna in Hercegovina. — Časnikari so poročali, da Nemčija namerava predlagati velesilam, ki so podpisale berlinski dogovor po rusko-turški vojni, naj bi se konečno letos priklopili Bosna in Hercegovina Avstro-Ogerski kot jubilejni dar cesarju F. J. I. — Pariski „Le Temps“ pravi na to, da ta vest ni resnična, ker Nemčija že vé, da bi se uprla Rusija prav vsled dogovora z Avstrijo, naj se vzdržuje na Balkanu „status quo“, kakor je zdaj.

Proračun za l. 1898. kaže gl. 19,549,250 dohodkov in gl. 19,496,780 izdatkov, torej preostanka gl. 52,470. Iz Hercegovine čitamo v „Nevesinjah“ dopis, ki toži zoper avstrijsko gospodstvo, ker baje zatira srbstvo in pravoslavje. Dopis je nadahnjena z vročo ljubeznijo do srbškega jedinstva na Balkanu. Naravno!

Nevesinje je velika vas v Hercegovini, po kateri je znano vse gorato obmejno ozemlje proti Črnigori. Ondi je počila prva puška ustašev „za krst častni in svobodo zlato“ proti Turkom. Nevesinjeci so se borili skupno z Črnogorci za osvobodjenje onega dela Hercegovine. Želeli so priti pod oblast Gospodara Nikole I., a berlinski dogovor jim je prekržil račune. — V Nevesinjah je zdaj avstrijska posadka. — Toliko v dodatek k naznanilu, da v črnogorskem Nikšiću izhaja list „Невесиньє“. V 2. številki tega lista smo čitali pomemben dopis iz hercegovskih Nevesinj.

Črnogora. — Javili smo, da Gospodar in knez Nikola I. je odšel v London, baje za to, da zalutajo kraljico za odlikovanje. — Drugi črnogorski (neuradni) list „Nevesinje“ v Nikšiću — pa pravi, da to potovanje ima vse višji pomen. Že „slučajni“ sestanek Gospodara s knezom Ferdinandom v Opatiji (navzoča sta bila tudi poslanik Bolgarije na Cetinju in črnogorski skupni ministri) je velikega pomena za boljše prihodnost srbskega in bolgarskega naroda na Balkanu. — „Nevesinje“ pravijo, da Gospodar je šel jako vesel na pot v London, uverjen, da bo vspeh mogočen za malo Črnogoro. Čaka nas — govori isti list — prijetno iznenadenje za Črnogoro in za vse srbstvo (— nama uprejoju kako upnjarno izmenavanje y upitor Hrne Pope n čtera naroda srpskor —). Kaj naj tiči za temi vrsticami? Morda vendarle želite naslednika Danila, kakor se je govorilo? —

Knez se je vrnil na Cetinje 25. maja. Do Reke mu je šel naproti naslednik Danilo. — „Glas Črnogoraca“ od 28. maja prinaša o bivanju v Londonu obširneje poročilo, iz katerega spoznavamo, da to potovanje je res večjega pomena nego se je sprva govorilo. Angleži so odlikovali kneza z vsami možnimi častmi. Na Francosko obal so mu poslali poseben parnik, ki ga je prejel na Angleško; ondaj je čakal zopet poseben vlak, ki ga je peljal v London, kjer so mu skazovali vse možne časti. — Isti dan, ko je knez odšel iz Londona, je umrl veliki Anglež Gladstone. Uredništvo londonskega „Deli Kronika“ se je obrnilo brzojavno za knezom. vprašaje ga, kakšno poslanico ostavlja angležkemu narodu ob tej teži izgubi. Knez je odgovoril brzojavno: „Velika Britanija, Vaša domovina, je bogata na velikih in ženjalnih ljudeh, a oni med njimi, ki je zdaj umrl, je bil iskren prijatelj moje zemlje. Njegova smrt je težka bol za mene. On nam je pomagal s svojim peserom in svojo besedo, in njegove „Hands off!“ se danes odmevajo po Balkanu. Čast spominu velikega moža, pokoj njegovi duši! Za Črnogorec, nadahnjene s hvaležnostjo, ključem božji blagoslov na njegov nepozabni spomin.“ — To brzojavko so prinesli vsi angleški listi, iz katerih je presla v druge evropske in ameriške časopise.

Knez se je vrnil zdrav, vesel, zadovoljen! Narod ga je oduševljeno pričakoval na Cetinju. In kaj bi ne, saj je knez s tem potovanjem zopet povisal ugled Črnogore v evropskem svetu!

Seiden-Damaste 75 Kr. bis fl. 14/65 p. Met. — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 kr. bis fl. 14/65 p. Met. — in den modernsten Geweben. Farben und Dessins. An Private porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hoff.) ZÜRICH. (5)

Splošno je priznано pri železnih boleznih kot najboljšé prebavljivo in odvajalno sredstvo

Cascara Sagrada Malaga vino iz deželne lekarne „Pri Mariji pomagaj“ Pl. Mr. Mitjan Leustek v Ljubljani. I. vel. stekl. gl. 1/20. — Razpošilja se z obratno pošto 117/37

Dunajska borza 2. junija 1898. Skupni državni dolg v notah 101 gl. 80 kr. Skupni državni dolg v srebru 101 75. Avstrijska zlata renta 101 25. Avstrijska krona renta 4% 121 25. Ogerska zlata renta 4% 121 15. Ogerska krona renta 4% 99 15. Avstro-ogerske bančne delnice 913. Kreditne delnice 353 30. London vista 120 35. Nemški drž. bankovci za 100 mark 58 72. 20 mark 11 77. 20 frankov 9 53 1/2. Italijanske lire 44 40. C. kr. cekini 5 65.

Dva glasovira se prodata pod ugodnimi pogoji. — Več pové g. Franjo Mazek pri c. kr. gozdnem uradu (na Solkanski cesti) v Gorici. 148

Samo 50 kr. za 4 žrebanja. Glavni dobitok 100.000 Kron in 4 krat 25.000 Kron. Zadnji mesec! Jubilejno razstavne srečke po 50 kr. I. žrebanje: 25. junija, II. žrebanje: 11. avgusta, III. 15. septembra, IV. 22. oktobra 1898. Srečke po 50 kr. priporočajo G. Gentili, A. V. Jona, Michlstädter & G.

Klepar Artur Makutz Ozka ulica I. — GORICA — Via Stretta I. Škropilnice proti peronospori (ponovljene po Vermorelovi sestavi). Baker je trd in svetel. Zaliske (valvole) se more lahko premeniti. Škropilnica je sestavljena priprosto in tako, da škropi lahko na tri načine po volji lastnika. Cena je zelo nizka. Stroj za žvepljanje sodov iz cinkanega železa. Priprava za obvarovanje vina pred plesnobo in cikanjem pri točenju iz soda (kan). 81 13—13 Meh za žvepljanje grozdja raznih sistemov. Cevi iz gume za vsakovrstne škropilnice. P. 48 9—3 Sprejemlje v popravljanje vsakovrstne druge škropilnice, kakor tudi prevzema vsa druga v kleparško obrt spadajoča dela.

100 do 300 gl. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavni in ni nikakava nevarnost. — Ponudbe pod Ludvig Osterreicher, VIII. Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10—4

Svoji k svojim! Priporočam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele svojo lepo urejeno brivnico na Travniku šte. 21, zraven Paternollijeve knjigarnje in loterije. Objubiluje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani Anton Pucelj, brivski mojster. 68—17

P. Drašček trgovec z jedilnim blagom v Stolni ulici št. 2. v Gorici. Priporočam se p. n. slovenskemu občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso iz tovarne ARNOLD & GUTMANN z Dunaja. Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in Metoda.

Prodajalnica jestvin. V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: Francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinover, fini rum, različna vina, gorušice (Senf) ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmerni ceni. Z odličnim spoštovanjem Kopač & Kutin trgovca v Semenški ulici št. 1 v hiši, kjer je „Trgovsko-obrtna zadruga“.

SAUNIG & DEKLEVA V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici Prodajalnica in edina mehantěna popravilnica sivalnih strojev. Brez konkurence! V zalogi se nahaja nad 100 sivalnih strojev n. pr. za čevljare, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje se vdobé od gl. 32 naprej. V zalogi imata tudi dvokolesa, puške in samokrese.

PRISTEN. Cena zaraža 25 kr. (30 višanje) vsebina 500 gramov. Kahreiner. Kropilnica za sladna kava. V svojo lastno korist naj zahtevajo in jamljejo kupovalci le take izvršne zvoje.

Čast mi je javiti, da sem s svojim družbenikom-domačinom otvoril tovarno sodine vode (šifonov in pokalic) na Goriščeku št. 2. pri Vaňeku. Nadejam se, da bode naše sl. občinstvo podpiralo započeto domačo obrtnijo in to tem raje, ker bode postrežba točna, pijača izborna po navadni ceni. Odličnim štovanjem udani Josip Hrovatin, tovarnar. 104 10—16

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka E. Riessner, v Nunski ulici 3, (nasproti nunski cerkvi) priporočam preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih svetle za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrliške potrebe, voščno sveče itd., vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporočam slav. občinstvu tudi svojo (S. cl.) tiskarno šk na perilo. (P. cl.)

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda v Gorici prodaja pristno brisko rebulo.

C. kr. krojni privileg. aparati. Edina slov. zaloga dožnikov, solčnikov in rokavio za dame gospodo in uradnike. M. P O V E R A J krojaški mojster in trgovec v Gorici na Travniku v hodniku in v I. nadstropju v h. št. 22. Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih oblek, perila, vseh priprav za obleke za vsaki letni čas. — Blago se prodaja tudi na meter in sicer le v prvem nadstropju. Sprejemajo se naročila za izdelovanja raznih oblek (jakete, pelerine, haveloke) tudi za dame po naj-14—21 novejši modi.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za komisijonalno in špedicijsko poslovanje. Naročila in sicer mala v pošiljatelj po 5 kg. po pošti in od 30 kg naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno. Razpošiljal bom razen komisijonalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodajanjem domačih pridelkov, s prijetanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval do tisteno prodajo na korist lastnika. Trgoval bom tudi z vinom na debelo. Sprejemam zastopstva trdnih — za konkurenčno sposobnih — trvd in polagam za to kavejjo. Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani Ernest Pegan, 116 (cl.) v ulici S. Francesco št. 6.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetlino Na lvovski razstavi s prvo ceno — srebrno svetlino. Tovarna uzornih telovadnih priprav JOS. VINDYŠ - A, v Pragi na Smihovu (Praha-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816. se priporočam k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih. V ta dokaz je na razpolago mnogo pripočočoč očih sprical domačih in inozemskih. Zagotavlja jedno leto. Cene zeló zmjerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti. Navadne pripravje so vedno v zalogi. Ceniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštnine prosto. 80, 52—6 Poprave izvršuje po najnižjih cenah.